

Възможно и реално поведенски регистрируемо е и обратното положение. При него добронамереността, позитивното отношение към „другите“ (между „своите“ или между „чуждите“), дори преднамерената им – натрапчива или непредизвикваща – „разкрасеност“ са по своята дълбока същност и функционална интенция само превърната, отчуждена форма за деликатно припомняне и демонстриране на незабравимо различие, на пулсираща дистанция на тези „други“ от оценяващия ги чрез предразсъдъците си в конкретната ситуация социален субект (бил той колективен или индивидуален).

Това може да се осъществи по много и различни начини. Например като нещо се признава, но същевременно се поставя в такава поредица или йерархизация от други признаци, които или да го дискредитират (явно или косвено), или да покажат изкуствеността в подобна градираност или локализираност на това качество в контекста на цялостната органика (смислова и функционална) на етничното, етнокултурното, етнорелигиозното социално качество на неговия субект-носител.

В подобни случаи съзнателно, несъзнателно и най-често подсъзнателно фиксираното тъждество или сходство прикрива, но не забравя за присъствието на различието. Защото последното индиректно присъства като спотаен критерий спрямо някои трети, четвърти, пети и т. н. социални субекти, които в пределите на конкретната ситуация са в „зоната на здрача“. Те се разполагат в териториите на видимо неочертаната, неспомената или недекларирана заинтересованост или пък са в парцелите на една модифицирана незаинтересованост, признавана или прикривана в зависимост от събитийната тъкан на конкретния случай. И тъкмо сравнимостта спрямо тях (тези и други невидими субекти) дава основание да се изравняват, съизмерват, съотнасят и оценяват „другите“ („наши“ и „чужди“) в конкретната апробативна ситуация, да се „премълчават“ едни и декларираат други неща в техния облик като етнична субектност (колективна или персонална).

Тъкмо поради това в етничните предразсъдъци винаги истината и добродетелта се използват с известна „друга“ цел – комерсиално, предназначено. Те се разглеждат не като ценности сами по себе си в процеса на изграждане и инкрустиране (или примитивизиране)